XIX. évf. 1932 szeptember. 9. szám.

AZ ÁG. H. EV. MISSZIÓ-EGYESÜLET HIVATALOS KÖZLÖNYE.

MISSZIÓI LAPOK

Megjel. havonta. Előfizetési ára: 1 évre 1 pengő. Postatakarékpt. számla 17.270 sz.

ALAPÍTOTTA: SCHOLTZ ÖDÖN, ESPERES.

FELELŐS SZERKESZTŐ ÉS KIADÓ: D. BÁRÓ PODMANICZKY PÁL, EGYETEMI TANÁR.

A Missziói Lapok szerkesztősége: Sopron, Károly magaslati-u. 4. Kiadóhivatala: Győr, Petőfi-tér 2.

EV. THEOLÓGUSOK OTTHONA KÖNYVTÁRA SOPRON.

1732. augusztus 21.

Megilletődött, hálatelt szívvel emlékezett meg ezekben a hetekben az egész világ evangéliumi keresztyénsége arról, hogy kétszáz évvel ezelőtt 1732 augusztus 21-én hajnali 3 óra tájban a fazekas Dober Lénárt János meg az ács Nitschmann Dávid kelt útra a kicsiny szászországi Herrnhutból a messze Nyugat-India felé.

Nem magukban mentek, Bautzen városáig kocsiján vitte s elkísérte őket Gróf Zinzendorf Miklós. A fiatal gróf lelke álmélkodással tekinthetett vissza a mögötte levő esztendőkre. Bizonnyal visszaemlékezett arra, hogy 17 évvel ezelőtt, mint 15 éves serdülő fiu szövetséget kötött barátjával, Wattenwyl Frigyessel a pogányok megtérítésére „akikkel senki más nem törődik". Négy évvel később, egy tanulmányútja alkalmából került a düsseldorfi képtárban a töviskoronás Krisztus képe elé, amelynek aláirása úgy a szivébe kapott: „Ezt tettem én érted, mit tettél te értem?" Hazatérve udvari szolgálatba kellett lépnie és egyelőre semmi alkalom sem mutatkozott arra, hogy tettel feleljen erre a kérdésre. De 1721-ben egy Csehországból érkezett jövevény, Dávid Keresztély kopogtatott az ajtaján, aki az u. n. morva testvéreknek, a máglyán az evangéliumért vértanu halált halt Husz János követőinek küldötteképen jött s menedékhelyet keresett hitsorsosai számára, akik a 30 éves háború óta, a szomorú kimenetelű fehérhegyi csata napjától fogva evangéliumi hitükért egyre többet szenvedtek ez ellenreformáció pribékjeinek csapásai alatt. Zinzendorf készséggel befogadta őket berthelsdorfi birtokára, ott a Hutberg nevű területet jelölte ki számukra, amelyen a rákövetkező évben Dávid Keresztély e szavakkal vágta bele fejszéjét az első fába: „A veréb is talál házat és a fecske is fészket magának, ahova fiait helyezhesse, — a te oltáraidnál, oh Seregeknek Ura, én Királyom és én Istenem!" 1727-ben a gróf maga is a közben néhány száz főre szaporodott Herrnhutban telepedett le, amely már nevével is arról tett bizonyságot, hogy az Úr az oltalma. Letelepedésével a gyülekezet élete mind erőteljesebben bontakozott ki. 1728 február 10-én közölte vele a gróf első izben missziói terveit s a rákövetkező napon már 26 ifju jelentkezett missziói szolgálatra. A döntő indítást és határozott célkitűzést azonban Zinzendorf és gyülekezete 1731 tavaszán kapta meg, amikor belső ellenkezése ellenére résztvett Kopenhágában VI. Keresztély dán király koronázásán, ahol ő és a kíséretében levő morva atyafiak megismerkedtek egy főúr Antal nevü, Nyugat-Indiából való szolgájával.

Amit tőle hallottak a szerecsen rabszolgák lelki nyomorúságáról és vágyakozásáról, az bizonyossá tette őket, majd otthon a herrnhuti gyülekezetet is afelől, hogy elsősorban a szerecsen rabszolgákhoz kell elküldeniök bizonyságtevő követeiket. S Dober és Nitschmann most, íme, csakugyan útra keltek . . .

Bautzen előtt leszálltak a kocsiról, Isten szabad ege alatt térdre borultak, imádkoztak és áldásával útnak bocsátotta őket Zinzendorf. Földi javakból keveset vittek magukkal. Hat tallérjuk volt összesen, ehhez még egy-egy aranyat adott mindegyiknek Zinzendorf. Mindez legfeljebb 50-60 pengőre rúghatott a mi pénzünkben. S a fazekas meg az ács e világ tudományából sem vitt többet magával, mint e világ aranyából és ezüstjéből. S csodálatos — még pedig a szó igaz és teljes értelmében, — hogy mégis célhoz értek. 1732 december 13-án partra szálltak Nyugat-Indiában, Szent Tamás kikötőjében. S ami mindennél csodálatosabb: Isten épen úgy megáldotta az egyszerű fazekas meg ács munkáját, amint annak idején a galileai halászokét megáldotta. Ma, elindulásuk 200 éves évfordulóján nem valami hősies próbálkozásról emlékezünk meg, hanem arról, hogy Isten véghezvitte az amerikai négerségnek a maga igénytelen szolgái által megkezdett megtérítését — amennyire ez egy népről és fajról elmondható itt, ahol még együtt növekszik az Ur vetése meg a sátáné (Máté 13 : 30) — s ma az amerikai néger keresztyénség milliói ülnek velünk együtt hálaünnepet.

Ha megemlékezünk Doberről és Nitschmannról, a két áldott emlékű úttörőről, meg kell emlékeznünk a herrnhuti testvérközségről is. Zinzendorfnak mustármagnyi kezdettel induló missziói vállalkozása terebélyes fává növekedett. Öt hónappal Dober és Nitschmann útrakelte után Grönland szigetére, majd megint Nyugat-Indiába, majd Oláhországba, Törökországba, a Kaukázusba, Perzsiába, Algírba, Egyiptomba, Abesszíniába, Indiába, sőt még Kínába is elküldötte a maroknyi testvérközség a maga misszionáriusait. Missziói vállalkozásainak kiterjedtsége tekintetében ma első helyen áll Herrnhut az evangéliumi keresztyénség valamennyi missziói szerve között. Amint Zinzendorf gyülekezete mindjárt az első években többet tett az evangélium terjesztéséért, mint a reformáció összes egyházai két évszázad alatt, úgy ma is álmélkodva szemléljük, hogy az általa Krisztushoz vezetett pogány keresztyéneknek százezer főnyi serege veszi körül. Pedig a herrnhuti testvérközség — hozzászámítva angolországi és amerikai ágait is — körülbelül 41.000 lelket számlál mindössze. A 8.000 főnyi német testvérközség egymaga 40,000 keresztyén seregre mutathat rá mint munkája eredményére. Ez azt jelenti, hogy ha a mi magyar evangélikus egyházunkban ugyanolyan missziói lelkesedés lobogna mint a német testvérközségben, akkor nekünk 2 millió főnyi pogánykeresztyén seregre kellene rámutatnunk mint bizonyságtételünk gyümölcsére, vagy — ha az egész testvérközség teljes eredményével állítjuk fel az arányt — legalább is 1 millió 200.000 léleknek kellene mellettünk állania

munkásságunk eredményeképen. De ha a testvérközség munkáját teljes értéke szerint akarjuk méltatni, akkor természetesen azt is tekintetbe kell vennünk, hogy Zinzendorf és az ő elhatározásához híven a testvérközség is kezdettől fogva mindig a legnehezebb missziói feladatokat vállalta. Amint Zinzendorf már serdülő fiú korában is, azokra gondolt, „akikkel senki más nem törődik" úgy akkor is, amikor ráléphetett a cselekvés útjára, szerecsen rabszolgák és az örök jég és hó hazájában élő eszkimók felé fordította gyülekezete szeretetét. A testvérközség azóta is szinte következetesen távolmaradt azoktól a területektől, ahol vagy könnyebb, kevésbbé kockázatos a munka, vagy ahol nagy, szemkápráztató eredmények kínálkoznak. Ma is kitart olyan nehéz területeken, mint a Himalája lejtőin vagy Ausztrália vad bennszülöttei között.

Azok számára, akik nem tudják, hadd említsük meg, hogy a herrnhuti testvérközség szerves alkotó része evangélikus egyházunknak. A cseh-morva atyafiak teljesen beleolvadtak uj környezetükbe, Zinzendorfot — aki különben már születésénél fogva is evangélikus volt — evangélikus egyházi hatóság avatta lelkésszé, majd püspökké s a testvérközség ma hivatalosan is az ágostai hitvallás alapján áll.

Mit mesélnek a pápuák az égről?

Szép nap volt. A missziói állomáson a gyerekek a kertben dolgoztak s a misszionárius maga ügyelt föl reájuk, hogy rendesen végezzék a munkát Egyszer csak egy gyík siklik végig a földön. Az egyik gyerek azonnal fogta a kapát s rá akart ütni. „Várj csak, miért csaltál meg bennünket?" kiáltott. „Megcsalt?" kérdezte a misszionárius. „Igen bizony, a gyík; nem tudod te ezt? „Nem, beszéld el aztán nekem, ha elvégeztük a kapálást".

Este eljött a fiú s elbeszélte, hogy mit mondanak az emberek a gyíkról: A mi őseink ezelőtt régen nem a földön laktak, hanem fönn az égi faluban. Itt lenn kigyók és más állatok laktak. Az égi faluból azonban egy nagy, hosszú spanyolnád-kötél lógott le a földre. Egyszer a gyík fölment az égi faluba s azt mondta: „Oh, ti szegény emberek, hogy nektek mindig itt kell maradni! Jöjjetek már le egyszer a földre és nézzétek meg. Ott *ilyen* nagy kókuszdiók, meg *ilyen* nagy banánok vannak, ott minden jó dolog sokkal nagyobb, mint itt fönn nálatok. Jertek csak egyszer le!"

Az emberek először nem akartak s azt mondták: „Itt maradunk", de végre engedtek. „ Hiszen megnézni meg lehet egyszer!" Leereszkedtek a kötélen csúszva-kúszva, míg csak a földre nem értek. De alig hogy leértek. persze mindjárt észrevették, hogy a gyík hogy megcsalta őket. A kókuszdiók meg a banánok nemhogy nagyobbak lettek volna, mint az égi faluban, hanem inkább kisebbek voltak és semmi sem volt távolról sem olyan szép, mint odafönn. Még hozzá

a sok kigyó és egyéb undok állat. „Nem, itt nem maradunk, megint fölmegyünk". De mikor körülnéztek s a kötelet keresték, azt a gyík kettévágta. Nem tudtak többé visszamenni s a földön kellett maradniok. Így hát a gyík az oka, hogy nem vagyunk többé az égi faluban. —

Ezt beszélte a pápuagyerek. Ez az elveszett paradicsom története, amelyhez a visszavezető útat a pápuák nem tudják többé megtalálni. Ki tudja nekik az útat megmutatni? A misszionáriusok, akik elviszik hozzájuk Isten szeretetét, a Jézus Krisztusról szóló evangéliumot. Az evangélium megmutatja nékik az útat Istenhez, az útat az égi faluba, ahová mindnyájan meg vannak híva. Ez a reménytelenek reménysége.

„Úgy kellene,

hogy a misszió magának az egyháznak a munkája legyen. Hisz maga az egyház is a misszió gyermeke! A misszió soha sem lehet más, mint Isten hivása a Jézus Krisztussal való közösségbe; ez a hivás pedig szól minden embernek. Alapjában minden misszió személyes toborzás, égő tűz, hogy lelkeket nyerhessünk az Urnak; nem kevesebbet követel, mint, hogy egész életünket rendeljük alá ezen hivatásnak, amelynél felsőbbrendű nincs. (Dr. Otto R. eisenachi lelkész ünnepi igehirdetése I. Kor. 1, 9.-ről, a Lipcsei Misszió ez évi közgyűlésén.)

Egyéni, családi, iskolai, templomi s egyéb imádkozásaink alkalmával gondoljunk a külmisszióra.

Adjunk hálát!

1. Azért, hogy az Úr kegyelmessége, amely az égig ér, elér a föld legszélső határáig. Leér életünk legmélyebb szakadékáig s végigér a legbizonytalanabb jövő beláthatatlan messzeségeiig.

2. Herrnhutért. Onnét az egész világra kiáradó áldásokért. 200 éves külmissziói munkájáért; hogy az első években elpocsékoltnak látszó sok martirélet magvetése után Isten olyan gazdag aratást adott.

3. A sárszentlőrinci konferenciáért, hogy az Úr érte való imáinkat szóról szóra meghallgatta.

Imádkozzunk!

1. Az ősszel beköszöntő munkaév jó felhasználásáért; hogy minél több gyülekezet és egyesület tartson havonként egyszer külmissziói összejövetelt.

2. A szarvasi konferencia és közgyűlés napjaiért: okt. 8—10!

3. Azért a két ifjúért, akik, részben Misszióegyesületünk támogatása mellett, a külmisszióba készülnek.

A misszióról való megemlékezésre különösképp szenteljük oda minden hónap második keddjének estéjét. A szept. 13.-i megemlékezés alapigéje: 36. Zsolt. 6—11.

HIREK.

Sárszentlőrinc! Közel 20 évi szünetelés után, ez a felkiáltójeles szó jelenti egyesületünk számára az első vidéki kiszállást. Jelenti a második konferenciát, amelyet az őszi budapesti után aránylag elég hamar tartottunk. Sárszentlőrincnek sem ez volt az első konferenciája. Ez év májusában, ifjúsági egyesülete 10 éves jubileuma alkalmából a Ker. Ifj. Egyesület tartott ott már egyet. A külmisszióval sem ez volt Sárszentlőrincnek első találkozása. Kunszt Irén áprilisi látogatása már megtörte a rögöt s a rögtörés nem ment nehezen. Hogy is ment volna? Hisz ez a gyülekezet keletkezésénél, multjánál fogva predesztinálva van, hogy miszszióí gyülekezet legyen s szolgálja a lelki ébredést, amelynek gyümölcse minden missziói munka!

Jött azonban még más is ehez. Mint olvasóink tudják, ez évben aug. 21.-én mult 200 esztendeje, hogy a herrnhuti misszió két első munkása kiment a külmisszióba. Ez a Herrnhut pedig ugyanazon évben, 1722.-ben keletkezett, mint Sárszentlőrinc. Ugyanugy hitükért üldözöttekből! Lélekszámuk is körülbelül megegyez. Ebben a Herrnhutban ezen a nyáron a világmisszió legkiválóbb munkásai adtak egymásnak találkozót. Mikor a konferencia rendezősége Sárszentlőrincen a magyar Herrnhutba tüzte ki a konferencia szinhelyét, még nem tudta, hogy épen ez évben mily nagy dolgok esnek a német Herrnhutban. Most, hogy utána vagyunk mindennek, bontakozik ki előttünk a csodálatos párhuzam. Igen, Isten készítette el ezt igy. Csak ébreszteni akar, hogy érezzünk minél mélyebb elhivatást a magyar lelki ébredés munkálására.

Ez a konferencia nem volt tisztán külmissziói. A külmissziónak mindössze fél nap jutott. De igy sem távolodtunk el attól a kezdettől, amely Misszióegyesületünket létrehozta. Aki figyelmesen elolvassa a Missziói Lapoknak az egyesület megalakulását jóval megelőző évfolyamait, látja, hogy ennek a megmozdulásnak nemcsak a távoli pogánymisszió volt a célja, hanem az itthoni hitébresztés és evangélizálás is. És ez természetes, mert belmisszió nélkül nincs külmisszió. Egészen otthon voltunk tehát akkor, amikor a konferencia egy napot szánt a prezbiternevelésnek s egy jó fél napot a sajtó ébresztő munkájának.

Részletes beszámolót a Harangszó aug. 21.-i száma hozott. E számot a budapesti tagok szept. 13.-i összejövetelén 4 fillérért kaphatja az, akinek a lap nem jár. A külmissziói előadások a júniusi számunkban közölt programm szerint folytak le. Rácz Sándor, meszleni lelkész és Erőss Sándor ifj. titkár előadására az idő rövidsége folytán nem kerülhetett sor. Ők ketten akadályozva lévén, csak dolgozataikat küldték be. Budapesti összejövetelünkön, vagy a szarvasi konferencián vesszük sorra őket.

A konferencia e részének központjában dr. br. Podmaniczky Pál előadása állott: „A külmisszió és a gyülekezeti ébredés". A missziótörténet legfényesebb fejezeteinek ismertetésével igazolta a fenti tételt, hogy külmisszió és belmisszió nem lehet egymás nélkül. Hálás szívvel álltunk meg ez előadás keretében: áldani az Urat a nagy Herrnhutért, amelynek gyülekezete 1732. aug. 21.-én az első misszionáriusokat indította el Kelet-India Szent Tamás nevű szigetére, az ott lakó négerek közé. Nitschmann Dávid és Dober Lénárd voltak ezek, foglalkozásukra egyszerű mesteremberek. Méltó, hogy megjegyezze nevüket minden a misszióért égő lélek.

Nagyon kedves volt Kelló Gusztáv lelkész előadása, amelyben a szarvasi missziói ébredés történetét ismertette. Pár hónap alatt 208-ra emelkedett itt a tagok száma, felülhaladva országos egyesületünk taglétszámát. Borgulya Endre szarvasi tanító dolgozatát Nitschinger János pápai igazgató ismertette.

A konferencián 60 vidéki vett részt, 31 lelkész, 12 tanító, 15 prezbiter gyülekezeti munkás és két diakonissza. A Ref. Missziói Szövetség képviseletében vitéz dr. Csia Sándor főorvos jelent meg. Üdvözöltük a finn testvéreket vasárnapi iskolai szövetségünk 100 éves jubileuma alkalmából. Ezékiel 37, 1—14. — A gyülekezettel tartott utolsó vallásos estén Gáncs Aladár szólt egyesületünk munkájáról. A kijáratoknál 400 pél-

dányt osztottunk szét lapunkból emlékül, de egyben emlékeztetőül is, hogy Jézus él és zörget, hogy magáévá tegyen s munkájába hivjon. A konferencia is ilyen zörgetés volt az ajtókon. Vajha minél többen megértenék!

Missziói Tanácsunk is tartott ülést Sárszentlőrincen: aug. 4.-én délután, még pedig a templom sekrestyéjében az ú. n. tanuló szobában. A Tanács megállapította a szarvasi konferencia programmját s elhatározta két miszszióba készülő ifjúnak útisegéllyel való ellátását. Nagy öröm ez számunkra, mert hosszú idő után ez az első alkalom, hogy missziói munkánkban megint ilyenre kerülhet a sor.

Budapesti tagjaink július 12.-i összejövetelén Rimár Jenő tartott előadást Hudson Taylorról születésének 100. évfordulója alkalmából. Megragadó volt látni, hogy Isten mimódon hivta el a misszionak ezt a nagy munkását s mint vezette a Kina-Belföldi Misszió hatalmas kiépítésében a gyermeki hit igénytelennek látszó járszalagján. Bibliamagyarázatot a kijelölt igéről: a 24. Zsolt. 1. verséről Gáncs Aladár tartott. „Az Uré a föld!" Ez a legmerészebb igék egyike. Kétségbeejt, de egyben meg is vigasztalhatja a misszió minden munkását.

Az augusztus 9.-i összejövetelen programm szerint beszámoló volt a sárszentlőrinci konferenciáról. Dr. Molnár Gyula, Gáncs Aladár, Urbán Ernő, Benzing István, Rimár Jenő, Dannhauser László szolgáltak egy-két ecsetvonással a konferencia egyes fejezeteiről. Olyan volt a hat felszólalás, mint hat különböző sip az orgonából. Kedves lehetett hallgatni, de maguk a szólók úgy érezték, hogy még sok sip maradt megszólaltatás nélkül a nagy orgonából. Bibliamagyarázatot Drenyovszky János kispesti vallástanár tartott, szintén az imaközösségi rovatban megemlékezésre kijelölt igéről: a 33. Zsolt. 8—12. verséről. Az Úr tanácsa számunkra a misszió. Jaj annak a népnek, amely e tanácsot elforgatja, vagy megveti. Befejezésül Németh Károly esperes imádkozott. Az összejövetel tagjai névaláírással üdvözletet küldtek Fábián Imre sárszentlőrinci lelkésznek és nejének, aki a konferencia rendezése és ellátása körül oly sokat fáradoztak.

Nem zárhatjuk le a nyári összejövetelekről szóló beszámolót, hogy ne emlékeznénk meg hálával arról, amit júniusi számunkban szorongva kérdeztünk. A nyári nap itt járt, de a budapesti sereg kitartott. Reményünk erősödhetik: a mag nem hullott köves talajba. Az augusztusi összejövetelen is voltunk 45-en. Legközelebbi összejövetelünk szept. 13.-án lesz fél 6 órakor. (Üllői-út 24.) A lipcsei misszió ez évi közgyűléséről és a herrnhuti ünnepségekről fogunk megemlékezni. Külön meghívókat erre az összejövetelre sem küldünk, de szeretettel várjuk a vidéki nyaralásból hazatérő testvéreket s minden érdeklődőt.

Kunszt Irén szept. 13.-án száll hajóra Genuából. Elutazása előtt még várunk tőle egy kéziratot, melyet egyesületünk kiadhat. Gondoljunk rá e hónapban különösen! Örülünk, hogy szept. második keddje, budapesti tagjaink összejövetele, ép az indulási napra esik. Ha valaki addig írni óhajt, közöljük a címet: Schwester Irene Kunszt Missionarin. Liebenzell. China Inland-Mission. Württemberg, Deutschland.

Szarvasi konferenciánk okt. 8.-án kezdődik. A fő előadások tárgyai: A misszió útja kezdettől napjainkig. — Képek Misszióegyesületünk multjából. — Miért van szükségem a misszióval való megismerkedésre: a lelkészi és tanítói pályán? — Mire van szükség, hogy valaki a misszió munkáját megszerethesse? — Mire van szüksége egyesületünknek, hogy hivatásának megfelelhessen? — A konferenciai előadásokon kívül két ünnepi istentisztelet és két vallásos este lesz. Előadók és igehirdetők: dr. Molnár Gyula, Németh Károly, Scholtz Ödön, Dannhauser László, Gáncs Aladár, Hulvey István, Johnson Gisle, Mesterházy Sándor, br. dr. Podmaniczky Pál, Rimár Jenő, Turóczy Zoltán. Az egyesület közgyűlése vasárnap, okt. 9.-én délután fél 4 órakor lesz az Árvaház nagytermében. A konferencián ingyenes elszállásolásról, kedvezményes ellátásról a helyi missziói egyesület gondoskodik. A tulajdonképeni konferenciai előadások hétfőn lesznek, lelkészek és tanítók számára. Vendégeket bárhonnét szivesen lá-

tunk. Jelentkezni okt. 1.-ig kell Kelló Gusztáv lelkész, Szarvas címén.

Tótkomlósról irja Boszágh Pál, az ottani Ker. Ifj. Egyesület titkára: Bevezettük, hogy minden hónap második nyilvános összejövetelén előadást vagy felolvasást tartunk a külmisszióról. Ezen összejövetelek perselypénzét a külmisszióra adjuk; olvassuk a Missziói Lapokat. Igyekszünk terjeszteni külmissziói kiadványokat. Továbbá odahatunk, hogy a környékbeli ifj. egyesületek is legalább ennyit tegyenek meg. Szarvasra majd, remélem, többen elmegyünk. Hiszem, hogy a szarvasi konferencia után szorgosabb munka indul meg errefelé a külmisszió terén is.

Örülünk e levélnek. Az ifjúsági egyesületek sok áldást vehetnek a külmisszió útján. Viszont missziói munkánk sokat nyerhet az ő bekapcsolódásukkal.

Johnson Gisle „Binden und Lösen" címmel újabb missziói füzetet adott ki, melyben a kulcsok hatalmát tárgyalja. Máté 16, 19. Szó van a füzet lefordításáról.

A Hajnal augusztusi számában megindult szívvel olvastuk, hogy Döbrössy Lajos, ref. testvéreink által a török misszióba küldött lelkész, mily sok nehézséget szenved. Egy svájci misszionárius gazdaságában dolgozik. „A mult hetekben a szőlőjét kapáltuk be, majd a búzáját aratuk. Most már napok óta nyomtatunk, ami nem épen a legkellemesebb testi munka, ha a 45 fokos meleget is számításba vesszük. Mivel cseléd jük most nincs, én rakok tüzet is, mosogatok, gyereket dajkálok szabad időmben". A nehézségek oka főleg az, hogy a pénzforgalom korlátozása folytán az itthoniak nem tudnak pénzt küldeni. Gondoljunk Döbrössy Lajosra is többször imáinkban!

A Nemzetközi Missziói Tanács, amely a jeruzsálemi missziói konferencia munkáját van hivatva folytatni, június 23.—július 3. napjain tartotta ülését Herrnhutban dr. Mott János elnöklésével. A tanács szembenézett ugyan a gazdasági válsággal együttjáró nehézségekkel a missziói munka terén, de úgy látta, hogy visszatekintve a herrnhuti misszió történetére, ép Herrnhutban megállapithatja, hogy az evangéliumi célkitűzésű és evangéliumi eszközökkel dolgozó misszió számára sohasem voltak döntő jelentőségüek az anyagi javak. S hálaadással állapította meg a tanács a különböző területekről kapott tudósitások alapján, hogy a misszió nagy csataterén mindenféle biztató jelenségek mutatkoznak. Ilyenek: Japánban a Kagawa által indított evangélizációs mozgalom, a hasonló, öt évre tervezett vállalkozás Kinában, Indiában a telugú nép között megindult, tömegeket mozgató ébredés, ugyancsak Indiában másfelé is mutatkozó ébredések, Sziámban a fiatal keresztyének által kezdeményezett evangélizáció, Afrikában a törzsek egész sora között most kibontakozó missziói munka. Ezek a tények is arra figyelmeztették a tanácsot, hogy a missziói munka súlypontja mintha szemmelláthatólag átterelődnék a nyugati egyházakról a most felépülő fiatal, ú. n. pogány-keresztyén egyházakra. Hiszen az említett mozgalmakban a kezdeményezés, a lendítő erő sok esetben a pogány-keresztyénektől ered. Látta a tanács azt is, hogy a mai helyzet szükségessé teszi ugyan a keresztyénség egységét, de látta azt is, hogy ez semmiképen sem lehet tanbeli, vagy egyházszervezeti egység, hanem csak olyan, amely a történelmileg kialakult, sajátosságukban érintetlenül hagyott egyházak fölött foglalja összse lelki egységbe a keresztyénséget.

A szerencsétlen örmény népnek egy áldozatkész barátja távozott az élők sorából, amint egy missziói lap most megjelent cikkéből értesülünk, a mult év augusztus 15.-én a svájci Kreuzlingenben Baranoff Sarolta személyében. Azoknak az örmény árváknak a jóltevője volt, akiknek a szüleit a mohamedánok a nagy örményüldözések idején mészárolták le. Az 1899—1919. közé eső évtizedben évente átlag 100 (!) árva neveltetéséről gondoskodott Baranoff Sarolta, aki, mint komoly, hivő keresztyén nemcsak testi jóvoltáról gondoskodott a védelmébe fogadott árváknak, hanem az volt a legfőbb vágya és imádsága, hogy eljussanak Jézus Krisztus ismeretére.

A mohamedán világ területén mutatkozó lelki megmozdulás sok jele közül egy: A kisázsiai Marasban egyszerre tizenegy mohamedán ifjú és leány tett vallást a nyilvánosság előtt Krisztusban való hitéről.

India népessége a mult évben megejtett népszámlálás szerint 319 millióról kerek számban 353 millióra emelkedett. A legutolsó népszámlálás (1921) óta 34 millió a szaporulat. Az egyes vallások lélekszámát és ezek szaporulatát a következő számok szemléltetik: hindu: 238,330.912, növekedés: 10%; mohamedán 77,743.928, növekedés: 13.1%; szikh: 4,306.442, növekedés: 33%; keresztyén: 5,961.794 (prot. és kath.), növekedése: 32.6%; buddhista: 399.000, növekedése 2.3%. Tehát a keresztyénség növekedési arányszáma fölötte kedvező. Ha befejeződik a Barmára vonatkozó statisztika földolgozása, ez a keresztyénség lélekszámát körülbelül egynegyed millióval fogja emelni. A keresztyénség növekedési arányszáma különben emelkedőben van. Az 1911—21. közötti évtizedben még csak 22.6 volt a keresztyénség növekedése %-ban kifejezve. A keresztyénség 1911. óta megkétszereződött. Akkor 3,051.035 volt a keresztyének száma s ebből 1,394.000 a katholicizmusra, 1,657.035 esett a protestantizmusra. Különösen örvendetes, hogy most már a felsőbb kasztokhoz tartozók szíve is megnyílik az evangélium előtt. A teluguk között pl. a szudrák kasztja mutat ilyen közeledést az evangélium felé. Faluról falura terjed közöttük az ébredés. Eleinte százan és százan, majd ezren és ezren jelentkeztek a keresztségre előkészítő oktatáshoz. Két év alatt 4000 szudra lett itt keresztyénné. 20.000 a keresztség fölvételére készülő katekhumenok száma. Ez a példa is mutatja, hogy Indiában csodálatos erővel halad előre Isten országa.

Feng tábornok, mikor már a kínaiak és japánok közötti összeütközés veszélyessé vált, 1931-ben egyszerű paraszt ruhában öltözve Nankingba ment és az új kormány magas tisztséget ajánlott föl neki. Egy sanghaibeli látogatása alkalmával egy beszédében így szólt a sanghai-i egyetem diákságához: „Keresztyén Ifjúság, neked magadba kell fogadni Krisztus Lelkét. Tartsd emlékezetedben, mennyire gyülöli Krisztus a roszszat és hogy hogyan űzi ki a templomból a pénzváltókat. Krisztus kereszthalált halt az emberiségért. Nekünk olyan vezérek kellenek itt Kínában, akik önzetlenek és készek e hazáért meghalni. Nemzeti válságunknak ebben az órájában át kell vizsgálnunk a szívünket és megújítanunk a hazánkat. Ez az alapvető út a belső viszályok megoldására és idegen támadások megállítására".

Kimutatás

a magyarhoni ág. hitv. evang. misszióegyesület pénztárába 1932. évi június hó 18.-tól augusztus hó 16.-ig befolyt összegekről:

Tagdíjak: Dr. Wiczián Dezső Sopron 3 P, Bárdy Ernő Mezőberény 5 P, Pilisi Márton Mezőberény 3 P,

Offertóriumok: Pesti magyar egyház fasori lelkészi köre 21 P, Sámsonházai egyház 3.15 P.

Adományok: „Atom" 3 P, dr. Wiczián Dezső Sopron 2.10 P, Németh Károly esperes-elnök az egyetemes egyház által átutalt, de felhasználatlanul maradt lipcsei útiköltséget 200 P, „Atom" 3 P.

Perselygyűjtések: Pataky Antalné Budapest 4.61 P, Kazár Józsefné Budapest 7.86 P, Budapest Üllői-uti imaházban augusztus hó 9.-én tartott külmissziói bibliaóra 3.20 P, özv. Péceli Lajosné Budapest 20.31 P,

Missziói Lapokra: Király Jenőné Győr 1, Vásárhelyi Dezsőné Tinnye 5, Kalmár László Székesfehérvár 5, Finger Rudolfné Jászberény 2, Polgár Mihály Boba 1 P.

Felkérem misszióegyesületünk tagjait, hogy f. évi tagdíjaikat mielőbb beküldeni sziveskedjenek. Azokat a tagokat, akik két vagy több évre hátrálékban vannak, nagyon kérem, hogy kötelességüknek szintén mielőbb eleget tenni méltóztassanak. A befizetési lapokat e napokban küldöm szét.

Az Úr kegyelme legyen velünk!

Broschkó G. A
pénztáros,
Bpest, IV., Deák-tér 4. I. 1.

Vitéz Szabó és Uzsaly könyvnyomdavállalata, Győr, Andrássy-út 24.

EV. THEOLOGIAI OTTHONA KÖNYVTÁRA SOPRON.